

OPINIÓ

El dret al lleure educatiu

Després de constatar l'èxit de l'experiència a l'estiu sabem que és possible fer compatible l'oci amb les mesures higièniques i sanitàries que la pandèmia exigeix

CARLES XIFRA

20 NOV 2020 - 13:17 CET

Colònies de la Fundació Pere Tarrés aquest estiu a Barcelona. M. MINOCRI

“Per què ara no puc jugar amb les meves amigues de P3?”, es preguntava la Keisy (7 anys); “Per què l'esplai està tancat si, com a l'escola, aprenem moltes coses?”, comentava la Vanesa (7 anys); “Gairebé tots els parcs són per a nens petits, per què no fan parcs per als joves?”, qüestionava l'Aina (11 anys). Totes aquestes preguntes i moltes més posen en relleu l'opinió dels nens i joves en el dia en què celebrem el 31è aniversari de l'aprovació de la Convenció dels Drets de la

Infància per part de Nacions Unides. Una data significativa perquè és l'article 31 el que ens parla del dret al joc i al lleure. Un dret que des de fa setmanes s'ha vist molt afectat a Catalunya amb el tancament de la majoria de serveis i activitats que conformen el lleure educatiu, com les extraescolars o els centres d'esplai i, de retruc, altres activitats com les colònies escolars o en família.

Per sort, ahir dijous la Generalitat va anunciar un pla de desescalada que sembla que permetrà —si els indicadors continuen millorant— el retorn progressiu a la presencialitat de les activitats de lleure educatiu. Però al marge dels alts i baixos de les mesures que es vagin anunciant, avui, 20 de novembre, volem recordar que el joc i el temps lliure són un Dret de la Infància, amb majúscules.

Diu el pedagog Francesco Tonucci que els aprenentatges més importants de la vida s'adquireixen jugant. És més, considera que el joc hauria de tenir el mateix reconeixement que el treball dels adults. Hi afegeixo que el lleure, a més, aporta benestar físic i emocional i això, en un moment tan extraordinari com l'actual, no es pot obviar de cap manera. Són més necessaris que mai els espais de benestar, aquells que acaricien i reforcen la cura i el vincle afectiu. Espais per oxigenar-se, per córrer i saltar, per riure i crear, per gaudir i deixar de banda les angoixes i les pors. Perquè els nens i nenes també tenen pors i malestar.

Per tot això diem que els espais de lleure són un bé essencial en la vida dels nens i les nenes. Naturalment, la seva seguretat i protecció va per davant, això no ho qüestiona ningú, però després de constatar l'èxit de l'experiència a l'estiu sabem que sí que és possible fer compatible l'oci amb les mesures higièniques i sanitàries que la pandèmia exigeix.

D'altra banda, ara que comencem a albirar les terribles conseqüències sanitàries, socials i econòmiques que ens deixa aquesta pandèmia, cal recordar que l'educació en el temps lliure sempre ha estat i serà un aliat contra les desigualtats d'oportunitats entre infants i joves. Afronem nous reptes i desafiaments que no se solucionen limitant (i tancant) l'accés als recursos que precisament poden ser part de la solució. Si alguna cosa és inqüestionable és que les entitats educatives de lleure fem comunitat i som motor de ciutadania activa i compromesa.

Avui, en el Dia Universal dels Drets de l'Infant, reivindicuem el dret al lleure en la vida dels infants i joves. Les monitores i els monitors estem a l'altura i vetllem pel compliment de totes les mesures de seguretat i protocols i treballem perquè els nens i nenes puguin gaudir de la seva infantesa i perquè la seva veu sigui escoltada.

Carles Xifra és director d'Innovació i Continguts de Fundesplai.

S'adhereix als criteris de

The Trust Project

[Més informació >](#)

ARXIVAT A:

[Opinió](#) · [Infància](#) · [Oci](#) · [Educació](#) · [Societat](#)

NEWSLETTER

Recibe el boletín de Opinión

